

Ter dankbare herinnering aan

Leonie (Zjwat) Verreck

echtgenote van

Dik van Steenbruggen

Leonie Josepha Maria van Steenbruggen-Verreck werd geboren op 4 oktober 1954 in Ubach over Worms en overleed, voorzien van het H. oliesel, na een moedig gedragen ziekte, thuis in Landgraaf, op 9 april 2002.

Zij werd op 13 april, na een plechtige uitvaartmis in de parochiekerk van St. Joseph in Waubach, gecremeerd in Heerlen-Imstenrade.

De plechtige zeswekendienst zal gehouden worden op zondag 26 mei om 11.30 uur in de parochiekerk van St. Joseph te Waubach.

Verdriet en onmacht en onwezenlijke gevoelens beheersen ons, nu wij opeens afscheid moeten nemen van deze goede vrouw, allerliefste moeder en behulpzame dochter. Tegelijkertijd beseffen we ook heel goed hoe dankbaar we kunnen zijn zo'n fijne vrouw en alles gevende mam gehad te hebben.

Opgegroeid in een groot gezin in Rimborg, is ze altijd heel gewoon en hartelijk gebleven. Haar roepnamen "Lei" of "Zjwat" zeggen hoe gemakkelijk ze voor iedereen toegankelijk was. Graag was ze onder de mensen in d'r Sjtee Uul bij Hannie en Frans, die echte vrienden bleven.

Met aparte humor en een positieve kijk op het leven, volgde ze vol belangstelling het wel en wee van haar familie, in het bijzonder van haar kinderen. Regelmatig stond ze langs het voetbalveld haar kinderen aan te moedigen. Ze was er gewoon altijd voor haar gezin.

Ze genoot van muziek en ze zong graag mee met Duitse schlagers. Toen ze vier jaar geleden ziek werd en met bestralingen moest beginnen, bleef ze wilskrachtig en lachend door gaan met alle gewone werkzaamheden. Niemand kon merken dat ze ernstig ziek was. Ze klaagde nooit en wilde ons niet ongerust maken.

Vol bewondering zagen we haar dan ook doorzetten, tot er in oktober 2001 opnieuw een tumor werd ontdekt. Ook met deze tegenslag ging ze dapper om.

Ondanks de chemokuren, pijn en een moeizame weg, bleef ze wilskrachtig vechten tegen de slopende ziekte in haar lichaam. Heel onverwacht is ze nu voor verder lijden en angst gespaard.

We danken ieder die haar en ons hebben bijgestaan en bemoedigd. We hopen met dezelfde positieve instelling verder te kunnen leven en we zeggen:

Mam, Lei, Zjwat, bedankt voor je liefdevolle zorgen en inzet.

Adiëe.

Voor uw gebed en medeleven tijdens haar ziekte en na haar overlijden, danken wij u oprecht.

Dik, Sandra, Marco en Melanie,
Mandy en Roger, Martijn en Bianca,
haar ouders en haar familie.